

Safir Tüy

Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Tüy

Yavuz DEMİRKİRAN

Yaşlı meşe ağacının tepesindeki sıcacık yuvada, küçük Iris güneşle birlikte uyandı. O, gök mavisi ve beyaz tüyleri, sıcacık krem rengi göğsü olan küçük bir ötücü kuştu. Kocaman kehribar rengi gözleri dünyaya bakarken pırıl pırıl parlıyordu. 'Ormanın ötesinde ne var?' diye cıvıladı. Anne Çalikuşu gülümsedi. 'Bir gün göreceksin, küçüğüm,' dedi ve dal kolyesini düzeltti.

Iris soru sormayı çok severdi. Yapraklar neden dans eder? Rüzgâr nereye gider? Dal dal zıplarken tüylerden oluşan tepeliği sallanıyordu. Anne Çalikuşu onu yumuşak gözlerle izledi. 'Merak bir armağandır,' dedi, 'ama yakınımda kal.' Iris başını salladı, ama kalbi macera özlemiyle doluydu. Geniş, harika dünya hakkında her şeyi bilmek istiyordu.

Esintili bir sabah, nehir kenarında oynarken Iris çimenlerin arasında parlayan bir şey gördü. Bu bir tüydü—ışıldayan safir bir tüy! Gökyüzünün bir parçası gibi pırıldıyordu. Iris onu küçük turuncu gagasıyla dikkatlice aldı. Birdenbire gözlerinin önünde hızlı bir görüntü belirdi: pırıl pırıl bir denizin üzerinde aydınlık, güneşli bir gökyüzü. Sonra kayboldu.

Iris gözlerini kırptırdı. 'Gördün mü?' diye sordu yanından geçen bir kelebeğe. Ama kelebek sadece kanat çırpıp uzaklaştı. Iris tüyü sıkıca tuttu. Ona her dokunuşunda farklı bir gökyüzü görüyordu: biri kabarık bulutlarla, biri parıldayan yıldızlarla, biri gökkuşağıyla. Görüntüler kısa ama güzeldi. 'Bu tüy özel,' diye fısıldadı. 'Bu gökyüzlerinin nerede olduğunu bulmalıyım.'

Iris Anne Çalığıuşu'na anlatmak için eve koşturdu. 'Anne, bak!' diye cıvıladı, parlayan tüyü göstererek. 'Bana uzak gökyüzlerini gösteriyor!' Anne Çalığıuşu onu yumuşak gözlerle inceledi. 'Bu bir safir tüy,' dedi. 'Eski hikâyeler, meraklı olanlara görüntüler sunduğunu söyler.' Iris'in gözleri kocaman açıldı. 'Görüntülerin peşinden gitmek istiyorum! Belki önemli bir yere götürüyorlardır.'

Anne alıkuşu endişeli göründü. 'Sürünün eski göç yolu tehlikeli,' dedi. 'Ama bir tüyün görüntülerinin peşinden gitmek? O da riskli.' Iris yalvardı: 'Ama ya daha güvenli bir yola götürüyorsa? Denemek zorundayım!' Anne alıkuşu iç çekti ama gülümsedi. 'Babanın cesur kalbi var sende. Git, ama dikkatli ol. Ve şunu al.' Iris'e şans getirsin diye küçük kırmızı bir meyve tılsımı verdi.

Iris şafakta yola çıktı, safir tüy kanadının altına sıkıştırılmıştı. İlk görüntü altın bir güneş ve hafif bir esinti olan bir gökyüzü gösterdi. Iris ona doğru uçtu, ormanın üzerinden ve tepelerin ötesinden geçti. Yolu gösteren dost canlısı bir sincapla karşılaştı. 'Güneşi takip et,' dedi. Iris teşekkür edip cıvıladı ve umutla dolu kalbiyle uçmaya devam etti.

Sonraki görüntü yumuşak, pembe bulutlu bir gökyüzü gösterdi. Iris daha yükseğe uçtu, kır çiçekleriyle kaplı bir dağın üzerinden geçti. Yorgun ama heyecanlıydı. 'Biraz daha,' diye kendini cesaretlendirdi. Tüy sıcacık parlıyordu. Aşağıda pırıl pırıl bir göl gördü ve bir dala konup dinlendi. Bilge yaşlı bir kaplumbağa yukarı baktı. 'Nereye gidiyorsun, küçük kuş?' diye sordu. 'Sürüm için yeni bir yol bulmaya,' dedi Iris.

Kaplumbağa başını salladı. 'Aradığın gökyüzleri gölün ötesinde. Ama doğudaki fırtına bulutlarına dikkat et.' Iris teşekkür etti ve uçmaya devam etti. Tüy ona parlak bir gökkuşağı olan bir gökyüzü gösterdi. Peşinden gitti, birkaç yağmur damlasından kaçındı. Sonra gördü: hafif bir nehirle geniş, sakin bir vadi. 'Bu mükemmel!' diye cıvıladı. 'Herkes güvenli bir yol!'

Iris olabildiğince hızlı geri uçtu, tüy ona yol gösteriyordu. Anne Çalığışu'na her şeyi anlattı. 'Güvenli bir yol buldum! Gölün üzerinden ve vadiden geçen. Fırtına yok, tehlike yok.' Anne Çalığışu ona sarıldı. 'Başardın, cesur kızım.' Ama sürünün en yaşlı kuşu Kıdemli İspinoz başını salladı. 'Bir tüyden görüntüler mi? Bu saçmalık. Biz her zaman eski yolu kullandık.'

Iris'in tepeliđi sarktı. Ama Anne alıkuđu söz aldı. 'Kıdemli, belki yeni bir şey denemenin zamanı gelmiştir. Iris güvenli bir yolu kendi gözleriyle gördü.' Diđer kuşlar mırıldandı. Kıdemli İspinoz meşe palamudu şapkasını düzeltti ve kaşlarını çatı. 'Parlak tüylere güvenmem.' Iris öne çıktı. 'Lütfen, sadece tüye bak. Benim gördüğümü gör.' Tüyü uzattı ve tüy parlak bir şekilde ışıldadı.

Kıdemli İspinoz isteksizce tüye dokundu. Sakin, güneşli bir vadinin görüntüsü belirdi. Nefesi kesildi. 'Görüyorum! Güvenli bir yol!' Diğer kuşlar etrafına toplandı. Tek tek tüye dokundular ve görüntüyü gördüler. 'Doğru!' diye cıvıladılar. Kıdemli İspinoz'un soluk yeşil gözleri yumuşadı. 'Yanılmışım,' dedi. 'Merak, yaşlı kuşlara bile yeni numaralar öğretebilir.'

Kıdemli İspinoz yeni yolu tüm sürüye duyurdu. 'Iris ve onun safir tüyü sayesinde daha güvenli bir yolculuğumuz var.' Kuşlar sevinçle bağırdı. Iris gurur duydu. Anne Çalığışu ısıltılı gülümsedi. 'Görüyor musun, küçüğüm? Soru sormak ve keşfetmek harika şeylere yol açabilir.' Iris annesine sarıldı. 'Senin desteğin olmadan yapamazdım.'

Büyük göç günü geldi. Sürü Iris'in arkasında sıraya girdi, Iris safir tüyü yüksekte tutuyordu. Pırıl pırıl gölün üzerinden ve kır çiçekleriyle dolu vadiden uçtular. Gökyüzü açık, rüzgârlar hafifti. Kuşlar mutlulukla şarkı söyledi. Iris onları sıcak kış yurtlarına kadar sağ salim yönetti.

Yeni yuvalarında sürü kutlama yaptı. Kıdemli İspinoz Iris'in başına küçük bir yaprak taç koydu. 'Sen bizim kahramanımızsın,' dedi. Iris kızardı. Anne Çalikuşu ona sıcacık sarıldı. 'Seninle gurur duyuyorum.' Iris hâlâ hafifçe parlayan safir tüye baktı. Bu tüyün ona her zaman macerayı ve merakın gücünü hatırlatacağını biliyordu.

Ve böylece, her yıl sürü Iris'in keşfettiği güvenli yolu izledi. Safir tüy bir hazine olarak saklandı, herkese merakın keşfi teşvik ettiğini hatırlatmak için elden ele geçti. Iris büyüdü, her zaman sorular soran bilge ve neşeli bir kuş oldu. Ve geniş, harika dünyayı keşfetmeyi hiç bırakmadı. Çünkü bazen küçük bir merak, en şaşırtıcı şeylere yol açabilir.